

Codul administrativ și legislație conexă

Ediție îngrijită și adnotată de
Prof. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
8 ianuarie 2026

PARTEA A II-A. ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ CENTRALĂ

Titlul I. Guvernul

Legislație conexă: art. 102-115 din Constituție.

Capitolul I. Rolul și funcțiile Guvernului

Art. 14. Rolul Guvernului. (1) Guvernul este autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în temeiul votului de încredere acordat de Parlament în baza programului de guvernare. Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

(2) În vederea îndeplinirii rolului său, Guvernul asigură funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social.

Art. 15. Funcțiile Guvernului. Pentru realizarea Programului de guvernare, Guvernul exercită următoarele funcții:

a) *funcția de strategie*, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare;

b) *funcția de implementare*, prin care se urmărește punerea în aplicare a Programului de guvernare;

c) *funcția de reglementare*, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar în vederea realizării obiectivelor strategice;

d) *funcția de administrare a proprietății statului*, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil;

e) *funcția de reprezentare*, prin care se asigură, în numele statului român, în condițiile legii, reprezentarea pe plan intern și extern, în domeniul său de activitate;

f) *funcția de autoritate de stat*, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, precum și în domeniile economic și social și al funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea Guvernului.

Capitolul II. Organizarea Guvernului

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Art. 16. Încetarea Guvernului. (1) Guvernul se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile constituționale, având la bază Programul de guvernare acceptat de Parlament.

(2) Guvernul este investit de Parlament și își începe mandatul la data depunerii jurământului în fața Președintelui.

Art. 17. Condiții generale pentru ocuparea funcției de membru al Guvernului. Pot fi membri ai Guvernului persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au cetățenia română și domiciliul în țară;

b) se bucură de exercițiul drepturilor electorale;

c) nu au suferit condamnări penale, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

Art. 18. Componența Guvernului. Guvernul este alcătuit din prim-ministru și miniștri. Din Guvern pot face parte: viceprim-miniștri, miniștri de stat, miniștri delegați, miniștri cu însărcinări speciale pe lângă prim-ministru, numiți de Președintele României pe baza votului de încredere acordat de Parlament.

Secțiunea a 2-a. Aparatul de lucru al Guvernului

Art. 19. Structura aparatului de lucru al Guvernului. Aparatul de lucru al Guvernului este alcătuit din Secretariatul General al Guvernului, Cancelaria Prim-ministrului, aparatul propriu de

lucru al viceprim-ministrului, departamente și alte structuri organizatorice cu atribuții specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. Secretariatul General al Guvernului. (1) Guvernul are un Secretariat General care este condus de secretarul general al Guvernului care are rang de ministru, numit prin decizie a prim-ministrului.

(2) Secretarul general al Guvernului este ajutat de unul sau mai mulți secretari generali adjuncți care au rang de secretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului, precum și, după caz, de unul sau mai mulți secretari de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(3) Secretariatul General al Guvernului face parte din aparatul de lucru al Guvernului și asigură derularea și continuitatea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești, constituind elementul de legătură și stabilitate al guvernării.

(4) Organizarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Bugetul pentru funcționarea Guvernului se aprobă prin legea bugetului de stat. Secretarul general al Guvernului este ordonatorul principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului, precum și pentru instituțiile care se finanțează prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(6) Secretariatul General al Guvernului are dreptul de a iniția proiecte de acte normative pe domeniile aflate sub incidența atribuțiilor sale și ale autorităților și instituțiilor publice aflate în subordinea sa ori a Guvernului.

(7) Guvernul organizează, prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, administrarea bunurilor proprietate publică și privată a statului, destinate unor acțiuni de reprezentare și protocol ale Camerei Deputaților, Senatului, Președintelui României, Guvernului, Curții Constituționale și Academiei Române.

(8) Secretariatul General al Guvernului îndeplinește atribuțiile de minister de resort față de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

(9) Secretariatului General al Guvernului îi pot fi date în coordonare organe de specialitate ale administrației publice centrale aflate în subordinea Guvernului, cu excepția ministerelor.

(10) Normativele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol la nivelul Secretariatului General al Guvernului și aparatului de lucru al Guvernului se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului.

Legislație conexă: ► H.G. nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului (M. Of. nr. 123 din 17 februarie 2020); ► H.G. nr. 1313/2021 privind înființarea Centrului Național de Coordonare (M. Of. nr. 1254 din 30 decembrie 2021).

Art. 21. Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului. (1) Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului este structură fără personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, condusă de viceprim-ministru; în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat și consilieri de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție, prin decizie a prim-ministrului, la propunerea viceprim-ministrului.

(2)^[1] În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, viceprim-ministrul emite ordine.

(3) În situațiile în care nu își poate îndeplini temporar atribuțiile, viceprim-ministrul poate delega, prin ordin, atribuțiile stabilite prin decizie a prim-ministrului secretarilor de stat sau, după caz, consilierilor de stat din aparatul propriu de lucru.

Art. 22. Cancelaria Prim-Ministrului. (1)^[2] Cancelaria Prim-Ministrului este structură cu personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Cancelaria Prim-Ministrului este condusă de șeful Cancelariei Prim-Ministrului, care are rang de ministru, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

[1] Alin. (2) și (3) ale art. 21 au fost introduse prin art. 13 pct. 1 din O.U.G. nr. 121/2021.

[2] Alin. (1) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 13 pct. 2 din O.U.G. nr. 121/2021.

(2)^[1] În exercitarea atribuțiilor care îi revin, șeful Cancelariei Prim-Ministrului emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(3)^[2] Atribuțiile, organizarea și funcționarea, structura organizatorică și numărul maxim de posturi ale Cancelariei Prim-Ministrului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4)^[3] Personalul din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului este format din personal contractual și funcționari publici.

(5) În cadrul Cancelariei Prim-Ministrului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat și consilieri de stat, precum și directorul de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(6) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului.

Legislație conexă: H.G. nr. 832/2022 privind stabilirea atribuțiilor, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului (M. Of. nr. 645 din 29 iunie 2022).

Art. 23. Departamentul. (1) Departamentul este o structură organizatorică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, cu sau fără personalitate juridică, subordonată prim-ministrului, având rolul de coordonare și sinteză în domeniul de interes general, în conformitate cu atribuțiile Guvernului.

(2) Organizarea și funcționarea departamentului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24. Structuri cu caracter consultativ înființate de Guvern. (1) Pentru rezolvarea unor probleme aflate în competența sa, Guvernul poate înființa organisme cu caracter consultativ.

(2) În scopul elaborării, integrării, corelării și monitorizării de politici publice, Guvernul poate constitui consiliul, comisia și comitete interministeriale.

(3) Modul de organizare și funcționare a structurilor prevăzute la alin. (1) și (2) și a serviciilor acestora, temeiul legal pentru acordarea unei indemnizații pentru membrii acestor structuri, după caz, posibilitatea acordării unei indemnizații pentru membrii acestor structuri, precum și cuantumul acesteia, se stabilesc prin actele de înființare ale structurilor prevăzute la alin. (1) și (2), în limita bugetului aprobat conform nomelor de drept ce privesc drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar.

Legislație conexă: H.G. nr. 443/2022 pentru aprobarea conținutului instrumentului de prezentare și motivare, a structurii raportului privind implementarea actelor normative, a instrucțiunilor metodologice pentru realizarea evaluării impactului, precum și pentru înființarea Consiliului consultativ pentru evaluarea impactului actelor normative (M. Of. nr. 333 din 5 aprilie 2022).

Capitolul III. Funcționarea Guvernului

Secțiunea 1. Principalele atribuții ale Guvernului

Art. 25. Principalele atribuții ale Guvernului. În realizarea funcțiilor sale Guvernul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) inițiază proiecte de lege și le transmite către Camera competentă, ca primă Cameră sesizată, și spre informare către Camera decizională;

b) emite puncte de vedere asupra propunerilor legislative, inițiate cu respectarea Constituției, și le transmite Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data solicitării;

c) asigură executarea de către autoritățile administrației publice a legilor și a celorlalte acte normative date în aplicarea acestora;

d) elaborează proiectele de lege a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe care le supune, separat, spre adoptare Parlamentului;

e) aprobă, prin hotărâre, strategiile, programele și metodologiile, pe domenii de activitate;

f) asigură realizarea politicii în domeniul social;

^[1] Alin. (2¹) al art. 22 a fost introdus prin art. 13 pct. 3 din O.U.G. nr. 121/2021.

^[2] Alin. (3) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II din O.U.G. nr. 1/2022.

^[3] Alin. (4) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 13 pct. 2 din O.U.G. nr. 121/2021.

g) asigură apărarea ordinii de drept, a liniștii publice și siguranței cetățeanului, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, în condițiile prevăzute de lege;

h) duce la îndeplinire măsurile adoptate, potrivit legii, pentru apărarea țării, scop în care organizează și înzestrează forțele armate;

i) asigură integrarea României în structurile europene și internaționale;

j) negociază tratatele, acordurile și convențiile internaționale care angajează statul român;

k) negociază și încheie, în condițiile legii, convenții și alte înțelegeri internaționale la nivel guvernamental;

l) controlează activitatea ministerelor și a celorlalte organe centrale de specialitate din subordinea sa;

m) asigură administrarea proprietății publice și private a statului;

n) înființează, cu avizul Curții de Conturi, organe de specialitate în subordinea sa;

o) cooperează cu organismele sociale interesate în îndeplinirea atribuțiilor sale;

p) asigură standarde obligatorii la nivelul administrației publice centrale și locale pentru garantarea bunei administrări;

q) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Legislație conexă: ► H.G. nr. 379/2022 privind aprobarea Metodologiei de elaborare, implementare, monitorizare, evaluare și actualizare a strategiilor guvernamentale (M. Of. nr. 285 din 24 martie 2022);

► H.G. nr. 427/2022 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare, monitorizare, raportare și revizuire a planurilor strategice instituționale (M. Of. nr. 301 din 29 martie 2022); ► H.G. nr. 467/2022 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare și execuție a programelor bugetare (M. Of. nr. 368 din 14 aprilie 2022).

Art. 26. Exercitarea controlului de către Guvern. (1) În realizarea rolului său de conducere generală a administrației publice, Guvernul exercită controlul asupra ministerelor, asupra organelor de specialitate din subordinea sa, precum și asupra prefectilor, în condițiile legii.

(2) În exercitarea controlului prevăzut la alin. (1), Guvernul poate solicita revocarea actelor administrative nelegale, netemeinice sau inoportune emise de autoritățile prevăzute la alin. (1) care nu au intrat în circuitul civil și nu au produs efecte juridice și care pot leza interesul public.

Legislație conexă: ► O.U.G. nr. 87/2020 privind organizarea și funcționarea Corpului de control al prim-ministrului, precum și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a activității acestuia (M. Of. nr. 464 din 2 iunie 2020); ► H.G. nr. 603/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Corpului de control al prim-ministrului (M. Of. nr. 702 din 5 august 2020).

Art. 27. Raporturile Guvernului cu autoritățile administrative autonome. Guvernul se află în raporturi de colaborare cu autoritățile administrative autonome.

Secțiunea a 2-a. Rolul și atribuțiile prim-ministrului

Art. 28. Rolul prim-ministrului. (1) Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, cu respectarea atribuțiilor pe care aceștia le exercită.

(2) Prim-ministrul reprezintă Guvernul în relațiile acestuia cu Parlamentul, Președintele României, Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Ministerul Public, celelalte autorități și instituții publice, partidele și alianțele politice, sindicatele, cu alte organizații neguvernamentale, precum și în relațiile internaționale ce intră în aria de responsabilitate a Guvernului.

Art. 29. Actele prim-ministrului. (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, prim-ministrul emite decizii, care sunt acte administrative.

(2) Deciziile prim-ministrului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepțiile prevăzute de lege. Nepublicarea atrage inexistența deciziei.

Art. 30. Contrasemnarea actelor prim-ministrului. Deciziile prim-ministrului se contrasemnează de secretarul general al Guvernului.

Art. 31. Atribuția de numire și eliberare din funcție a anumitor categorii de personal din administrația publică. Prim-ministrul numește și eliberează din funcție:

- a) conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului, cu excepția situației în care aceștia au calitatea de membru al Guvernului;
- b) secretarul general al Guvernului și secretarii generali adjuncți ai Guvernului;
- c) secretarii de stat și consilierii de stat din cadrul aparatului de lucru al Guvernului;
- d) secretarii de stat și subsecretarii de stat;
- e) alte persoane pentru care are competența de numire, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 32. Prezentarea de rapoarte și declarații Parlamentului. (1) Prim-ministrul prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate și răspunde la întrebările ori interpelările care îi sunt adresate de către deputați sau senatori, conform regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Prim-ministrul poate desemna un membru al Guvernului să răspundă la întrebările și interpelările adresate Guvernului de către deputați sau senatori, în funcție de domeniul de activitate ce formează obiectul acestora.

Art. 33. Contrasemnarea decretelor emise de Președinte. Prim-ministrul contrasemnează decretul emis de Președintele României, potrivit prevederilor Constituției.

Art. 34. Constituirea de consilii, comisii și comitete interministeriale. (1) În scopul rezolvării unor probleme operative, prim-ministrul poate constitui, prin decizie, consilii, comisii și comitete interministeriale.

(2) Prim-ministrul îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în Constituție și lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Secțiunea a 3-a. Ședințele Guvernului

Art. 35. Convocarea și conducerea ședințelor Guvernului. (1) Ședințele Guvernului sunt convocate și conduse de către prim-ministru.

(2) Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea prim-ministrului, în alte situații.

(3) Președintele României prezidează ședințele Guvernului la care participă.

Art. 36. Desfășurarea ședințelor Guvernului. (1) Guvernul se întrunește săptămânal sau ori de câte ori este nevoie.

(2) În cadrul ședințelor Guvernului se dezbate probleme ale politicii interne și externe a țării, precum și aspecte privind conducerea generală a administrației publice, adoptându-se măsurile corespunzătoare.

(3) La ședințele Guvernului pot participa, în calitate de invitați, conducători ai unor organe de specialitate din subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ai unor autorități administrative autonome, reprezentanții structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, precum și orice alte persoane a căror prezență se apreciază a fi utilă, la solicitarea prim-ministrului.

(4) Dezbaterile din ședințele Guvernului și modul de adoptare a actelor acestuia, precum și a oricăror alte măsuri stabilite se înregistrează și se consemnează în scris în stenograma ședinței, certificată de secretarul general al Guvernului și păstrată, conform legii, la Secretariatul General al Guvernului.

Secțiunea a 4-a. Actele Guvernului

Art. 37. Tipurile de acte adoptate de Guvern. (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în condițiile art. 115 alin. (1)-(3) din Constituție. În situații extraordinare se adoptă ordonanțe de urgență, în condițiile art. 115 alin. (4)-(6) din Constituție.

(2) Membrii Guvernului pot propune proiecte de hotărâri și de ordonanțe; de asemenea, pot propune Guvernului proiecte de lege, în vederea exercitării dreptului de inițiativă legislativă al

acestui. Metodologia de elaborare și înaintare la Guvern a acestor proiecte de acte normative se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în temeiul legii.

(3) În cazul încetării mandatului sau, în condițiile prevăzute de Constituție, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern, Guvernul continuă să emită numai actele cu caracter individual sau normativ, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate să emită ordonanțe sau ordonanțe de urgență și nu poate iniția proiecte de lege.

Legislație conexă: ► H.G. nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării (M. Of. nr. 319 din 14 mai 2009); ► Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.1/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării de către Guvern (M. Of. nr. 25 din 15 ianuarie 2020).

Art. 38. Regimul juridic al actelor Guvernului. (1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile și ordonanțele se adoptă prin consens. Dacă nu se realizează consensul, hotărâște prim-ministrul.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul documentelor și al altor măsuri adoptate de Guvern.

(3) Hotărârile și ordonanțele Guvernului se semnează de prim-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

Capitolul IV. Exercițarea mandatului de membru al Guvernului

Art. 39. Regimul incompatibilităților și al conflictului de interese aplicabile funcției de membru al Guvernului. (1) Regimul incompatibilităților și al conflictului de interese aplicabile funcției de membru al Guvernului sunt cele prevăzute de cartea I titlul IV din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin activități în domeniul didactic pe care membrii Guvernului le pot desfășura, în condițiile legislației speciale privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, se înțeleg activitățile prevăzute la art. 462 alin. (2).

Legislație conexă: art. 72-75, art. 84 și art. 86 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003).

Art. 40. Sancționarea stării de incompatibilitate și a conflictului de interese în care se află membrul Guvernului. Constatarea și sancționarea stării de incompatibilitate și a conflictului de interese pentru persoanele care ocupă funcția de membru al Guvernului se face în condițiile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. Obligația renunțării la situația de incompatibilitate. În termen de 15 zile de la data depunerii jurământului, membrul Guvernului este obligat să renunțe la calitatea sau funcția cu care este incompatibilă funcția de membru al Guvernului, sub sancțiunea încetării mandatului.

Art. 42. Cazuri de încetare a funcției de membru al Guvernului. Funcția de membru al Guvernului încetează în următoarele cazuri:

- a) revocare;
- b) demisie;
- c) pierderea drepturilor electorale ca urmare unei hotărâri judecătorești definitive;

d) starea de incompatibilitate constatată în condițiile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a unui raport de evaluare definitiv sau unei hotărâri judecătorești definitive;

e) deces;

f) condamnare penală printr-o hotărâre judecătorească definitivă;

g) imposibilitate de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.

Art. 43. Vacanța funcției de membru al Guvernului. (1) În situațiile prevăzute la art. 42 Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 15 zile de la primirea propunerii prim-ministrului.

(2) Primul-ministru îi transmite Președintelui României propunerea prevăzută la alin. (1) în termen de 5 zile de data la care intervine un caz de încetare a funcției de membru al Guvernului.

(3) În ipoteza în care cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute la art. 42 lit. a) și b) intervin pe durata stărilor prevăzute de art. 92 alin. (2) și (3) și art. 93 alin. (1) din Constituție Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 30 de zile de la primirea propunerii prim-ministrului.

Art. 44. Revocarea din funcția de membru al Guvernului. Revocarea din funcția de membru al Guvernului are loc în caz de remaniere guvernamentală.

Art. 45. Demisia din funcția de membru al Guvernului. Demisia din funcția de membru al Guvernului se anunță public, se prezintă în scris prim-ministrului și devine irevocabilă din momentul în care s-a luat act de depunerea ei, dar nu mai târziu de 15 zile de la data depunerii.

Art. 46. Interimatul funcției de membru al Guvernului. (1) Dacă prim-ministrul se află în una dintre situațiile de încetare a funcției de membru al Guvernului, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României desemnează un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului, până la formarea noului Guvern. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor încetează dacă prim-ministrul își reia activitatea în Guvern în cel mult 45 de zile.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea prim-ministrului, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), înăuntrul termenului de 45 de zile, prim-ministrul inițiază procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului în calitate de ministru interimar.

Art. 47. Numirea în funcție în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului. (1) Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea prim-ministrului.

(2) Prim-ministrul propune Președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretului prin care este constatată vacanța funcției, o persoană, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17, pentru numirea în funcția de membru al Guvernului.

(3) Președintele României numește în funcție persoana propusă de prim-ministru în termen de 10 zile de la înregistrarea propunerii sau în același termen, în condițiile alin. (4) sau (5), motivează, îi comunică prim-ministrului și face public refuzul numirii în funcție.

(4) Președintele României poate refuza, motivat, orice propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care persoana propusă nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17 sau, cu privire la această persoană, au intervenit cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute de art. 42 lit. c), e) și f).

(5) Președintele României poate refuza motivat, o singură dată, o propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care consideră că persoana propusă nu corespunde funcției respective.

(6) În situația în care Președintele României refuză o propunere a prim-ministrului în condițiile alin. (3), prim-ministrul îi transmite Președintelui o nouă propunere în termen de 5 zile de la data la care Președintele i-a comunicat refuzul propunerii anterioare.

(7) Președintele României primește o nouă propunere pentru numirea unei persoane în funcția de membru al Guvernului transmisă de prim-ministru și are, în această situație, obligațiile prevăzute la alin. (3).

(8) În situația în care Președintele României sau prim-ministrul sesizează Curtea Constituțională pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională apărut cu ocazia numirii unui membru al Guvernului, obligațiile prevăzute de acest articol sunt îndeplinite după publicarea deciziei Curții Constituționale prin care este soluționat conflictul, cu respectarea caracterului general obligatoriu al deciziei.

Capitolul IV¹. Norme de etică și conduită pentru membrii Guvernului și pentru alte persoane care ocupă funcții de demnitate publică la nivelul administrației publice centrale^[1]

Art. 47¹. Scop și obiective. (1) Scopul normelor din prezentul capitol este să stabilească o conduită etică și să consolideze integritatea în exercitarea funcțiilor de demnitate publică.

(2) Obiectivele normelor din prezentul capitol sunt următoarele:

- a) reglementarea conduitei profesionale care să asigure imparțialitate în exercitarea mandatului sau a funcției, prin evitarea situațiilor în care deciziile sunt influențate de interese personale;
- b) definirea unor concepte specifice și stabilirea unui cadru juridic care să promoveze o conduită demnă, integă și responsabilă;
- c) stabilirea unor reguli privind cadourile și transparența intereselor financiare și/sau nefinanciare;
- d) asigurarea unui cadru transparent de relaționare cu persoane terțe care ar putea urmări influențarea procesului decizional.

Art. 47². Domeniul de aplicare. (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică:

- a) membrilor Guvernului, prevăzuți la art. 18;
- b) șefului Cancelariei Prim-Ministrului;
- c) secretarului general și secretarilor generali adjuncți ai Guvernului;
- d) secretarilor și subsecretarilor de stat, precum și asimilaților acestora din cadrul Guvernului, ministerelor și altor organe centrale de specialitate subordonate Guvernului sau ministerelor;
- e) consilierilor de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

(2) Dispozițiile prezentului capitol se aplică persoanelor prevăzute la alin. (1) în raporturile dintre aceștia, precum și în raporturile cu persoane fizice sau juridice, în legătură cu exercitarea mandatului sau a funcției.

(3) Aplicarea dispozițiilor prezentului capitol nu exclude răspunderea penală a persoanelor prevăzute la alin. (1).

Secțiunea 1. Norme de etică și conduită privind cadourile

Legislație conexă: Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției (M. Of. nr. 561 din 24 iunie 2004).

Art. 47³. Definiții. (1) În înțelesul prezentului capitol, prin *cadou* se înțelege orice bun, mobil sau imobil, beneficiu sau serviciu, oferit în mod gratuit unei persoane prevăzute la art. 47² alin. (1), în considerarea mandatului sau funcției deținute, inclusiv banii, aurul sau alte metale și pietre prețioase, titlurile de valoare sau titlurile de legitimare care încorporează drepturi patrimoniale, instrumentele financiare, monedele digitale, cardurile ori voucherele valorice, programele de formare, călătoriile, invitațiile la evenimente și spectacole culturale, sportive, științifice, excursiile în țară sau în străinătate plătite integral sau parțial, precum și orice alt serviciu sau beneficiu patrimonial sau nepatrimonial.

(2) Activitățile oficiale reprezintă evenimente publice la care participă persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1), desfășurate în țară sau în străinătate, organizate de către instituții publice, organizații internaționale sau persoane juridice ori alte entități de drept privat, în cadrul cărora sunt oferite în mod obișnuit cadouri specifice acestor evenimente.

[1] Capitolul IV¹ (art. 47¹-47¹⁴) a fost introdus prin art. I pct. 1 din Legea nr. 49/2025.

(3) Activitățile oficiale prevăzute la alin. (2) includ și activitățile de protocol cuprinse în Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției.

Art. 47⁴. Interdicții privind cadourile. (1) Persoanelor prevăzute la art. 47² alin. (1), pe perioada mandatului sau exercitării funcției, după caz, le este interzisă solicitarea sau acceptarea de cadouri din partea unei persoane fizice, a unei persoane juridice sau a unei organizații care:

a) se află în raporturi juridice contractuale cu instituția sau autoritatea administrației publice centrale din care fac parte;

b) are în curs de soluționare una sau mai multe cereri de emitere de avize, autorizații, permise, licențe, acreditări, precum și altele asemenea;

c) are un interes pentru promovarea unui proiect de act administrativ cu caracter individual ce intră în competența de reglementare a instituției sau autorității administrației publice centrale din care fac parte;

d) participă, în calitate de ofertant, subcontractant sau potențial beneficiar la o procedură de atribuire a unui contract de achiziție publică, a unui contract de concesiune sau a unui contract de închiriere, respectiv a unei finanțări organizate sau acordate de instituția sau autoritatea administrației publice centrale din care fac parte.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în condițiile în care nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni, persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) pot accepta și păstra:

a) cadouri cu o valoare individuală de până la 100 euro, fără a depăși valoarea de 300 de euro anual, în cazul în care acestea sunt primite de la aceeași persoană;

b) reduceri sau beneficii oferite publicului;

c) împrumuturi de la bănci sau de la alte instituții financiare acordate în condițiile generale de creditare adresate publicului;

d) acoperirea costurilor și facilitării participării la manifestări, conferințe, evenimente, în exercitarea funcției de reprezentare a instituției sau autorității administrației publice centrale;

e) bunuri sau servicii primite în cadrul unor activități oficiale, în condițiile prevăzute la art. 47⁶.

Art. 47⁵. Restituirea cadourilor. În situația în care persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) intră în posesia unui cadou a cărui acceptare este interzisă potrivit prevederilor art. 47⁴ alin. (1), acestea au obligația să notifice comisia prevăzută la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 251/2004 și să îl restituie în termen de 30 de zile de la data primirii.

Art. 47⁶. Păstrarea cadourilor primite în cadrul unor activități oficiale. (1) Cadourile primite de persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) în cadrul activităților oficiale se declară la comisia prevăzută la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 251/2004.

(2) În cazul în care valoarea cadourilor primite în cadrul unor activități oficiale, stabilită de comisia prevăzută la alin. (1), este mai mare decât echivalentul a 100 euro, persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) pot solicita păstrarea acestora, plătind diferența de valoare. Dacă valoarea cadourilor primite în cadrul unor activități oficiale, stabilită de comisia prevăzută la alin. (1), este sub echivalentul a 100 euro, acestea pot fi păstrate de către primitor.

(3) Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) pot păstra cadourile primite în cadrul unor activități oficiale, care au o valoare anuală totală de până la echivalentul a 300 euro, dacă sunt primite de la aceeași persoană.

(4) În cazurile în care persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) care au primit cadourile în cadrul unor activități oficiale nu au solicitat păstrarea lor sau valoarea anuală totală a cadourilor primite de la aceeași persoană depășește echivalentul a 300 euro, acestea rămân în patrimoniul instituției sau pot fi transmise cu titlu gratuit unei instituții publice de profil ori vândute la licitație în condițiile legii, la propunerea comisiei.

(5) Instituțiile sau autoritățile administrației publice centrale publică semestrial lista cuprinzând cadourile depuse potrivit prezentului capitol și destinația acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Cheltuielile de publicare se suportă de instituția sau autoritatea administrației publice centrale în care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1).

Secțiunea a 2-a. Transparența intereselor în exercitarea atribuțiilor

Art. 47^a. Notificarea abținerii în procesul decizional. (1) În scopul asigurării transparenței, fără a aduce atingere prevederilor art. 72 alin. (2) din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea circumstanțelor personale, categoriile de persoane prevăzute la art. 47^a alin. (1), cu excepția prim-ministrului, se pot abține de la participarea la procesul decizional cu privire la un proiect de act normativ sau un proiect de document de politică publică sau de la participarea în ședința Guvernului în care acesta se dezbate. Abținerea se notifică prim-ministrului, după caz, sau superiorului ierarhic, cu propunerea desemnării unui înlocuitor.

(2) Lista notificărilor se publică pe site-ul instituției sau autorității administrației publice centrale la secțiunea „Integritate instituțională”, respectiv pe site-ul Guvernului și se actualizează în termen de cel mult 30 de zile de la înregistrarea unei notificări.

Art. 47^b. Notificarea intereselor. (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, în exercitarea mandatului sau funcției, persoanele prevăzute la art. 47^a alin. (1) au obligația să notifice prim-ministrului, ministrului, respectiv superiorului ierarhic interesul personal pe care îl au și să se abțină de la emiterea sau participarea la emiterea ori adoptarea actului administrativ, de la încheierea sau participarea la încheierea actului juridic respectiv, care ar putea produce un folos material pentru sine sau:

a) pentru soț, soție, persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceluia dintre soți sau rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv;

b) pentru orice persoană fizică sau juridică față de care au calitatea de debitor al unei obligații, cu excepția celor care rezultă din activitățile și cheltuielile curente;

c) pentru societatea la care dețin calitatea de asociat unic sau dețin peste 10% din capitalul social sau drepturile de vot ori funcția de administrator sau director ori de la care obțin venituri;

d) pentru orice entitate de drept privat în care și-au desfășurat activitatea profesională în anul anterior numirii în funcție;

e) pentru asociația sau fundația din care fac parte;

e¹⁾ pentru persoana juridică de drept privat la care persoanele prevăzute la art. 47^a alin. (1) intenționează, la încheierea mandatului, să desfășoare o activitate, cu titlu remunerat sau neremunerat;

f) în orice altă situație în care exercitarea imparțială și obiectivă a funcției este afectată din motive care implică familia, viața personală, afinitățile politice, interesul economic sau orice alt interes personal direct sau indirect.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează în scris și cuprinde descrierea interesului personal pe care persoana îl are în cauză. În acest caz, se desemnează un înlocuitor.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se înregistrează în termen de două zile de la data identificării interesului personal care obligă persoanele prevăzute la art. 47^a alin. (1) să se abțină, după cum urmează:

a) la Cancelaria Prim-Ministrului, pentru miniștrii și consilierii de stat;

b) la Cabinetul prim-ministrului, pentru șeful Cancelariei Prim-Ministrului, pentru secretarul general al Guvernului și pentru secretarii generali adjuncți ai Guvernului;

c) la instituția în care își desfășoară activitatea, pentru celelalte persoane prevăzute la art. 47^a alin. (1).

(4) Lista notificărilor prevăzute la alin. (1) se publică pe site-ul instituției sau autorității administrației publice centrale, la secțiunea „Integritate instituțională”, respectiv pe site-ul Guvernului și se actualizează în termen de cel mult 30 de zile de la înregistrarea unei noi notificări.

Art. 47^c. Măsurile prealabile. (1) Prim-ministrul sau prim-ministrul desemnat poate solicita persoanelor pe care le propune sau le numește în funcțiile prevăzute la art. 47^a alin. (1), anterior propunerii sau numirii, informații cu privire la orice tip de interese personale de natură să afecteze exercitarea cu imparțialitate a mandatului sau a funcției.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu exclud obligațiile de depunere a declarațiilor de avere și interese, prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare.

^[1] Lit. e¹⁾ de la alin. (1) al art. 47^b a fost introdusă prin art. II pct. 1 din Legea nr. 189/2025.

Art. 47¹⁰. Utilizarea resurselor publice. Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) sunt obligate să asigure:

a) ocrotirea proprietății publice și private a statului, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, folosirea bunurilor aparținând autorității sau instituției publice numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției deținute, în conformitate cu prevederile legale;

b) tratamentul egal în ceea ce privește participarea persoanelor la activități oficiale pe care le organizează sau la care au acces prin natura funcției exercitate în baza atribuțiilor sau mandatului.

Art. 47¹¹. Registrul Unic al Transparenței Intereselor (RUTI). (1) Secretariatul General al Guvernului administrează Registrul Unic al Transparenței Intereselor, www.ruti.gov.ro, denumit în continuare *RUTI*, sub forma unei platforme publice, accesibilă online, pentru a asigura transparența activităților ce pot influența luarea unei decizii, reprezentând un cadru de colaborare complementar și anterior procedurii legale de transparență decizională.

(2) În înțelesul prezentului capitol, prin *persoane terțe* se înțelege orice reprezentant al unei societăți cu personalitate juridică, asociație, fundație, federație, organizație religioasă/a cultelor sau asociată unui cult, organizație sindicală, organizație patronală, cameră de comerț, structură asociativă a administrației publice locale, alte tipuri de organizații legal constituite, persoană fizică autorizată, întreprindere individuală, întreprindere familială, cabinet individual, cabinet asociat, societate profesională, grupurile de interes economic, cu sau fără personalitate juridică, sau orice grup/rețea oficială sau informală care are un interes pentru un anumit domeniu ce intră în competența de reglementare a unei instituții și autorități publice centrale.

(3) Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) au obligația de a se înregistra în RUTI și de a publica întâlnirile oficiale cu persoane terțe cu cel puțin două zile înaintea desfășurării acestora.

(4) Întâlnirile oficiale publicate în RUTI includ următoarele informații:

a) numele persoanelor și/sau denumirea entităților participante;

b) data și locul întâlnirii;

c) descrierea scopului întâlnirii.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la desfășurarea întâlnirii prevăzute la alin. (3), informațiile prevăzute la alin. (4) vor fi completate cu principalele teme de discuție și concluziile acestora, după caz.

(6) Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) pot solicita înregistrarea în RUTI a persoanelor terțe în vederea participării la întâlnirile oficiale.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) nu publică întâlnirile oficiale care au ca obiect:

a) dreptul unei persoane fizice de a beneficia de servicii publice sau dreptul său la viață privată garantat de lege;

b) reprezentarea drepturilor legale ale unei părți sau ale unui participant implicat într-un proces administrativ sau judiciar, în contextul respectivelor proceduri;

c) reprezentarea intereselor de politică externă în relațiile diplomatice sau consulare;

d) comunicările care fac parte din reglementările privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă sau care sunt direct legate de acestea, întreprinse de reprezentanții unui sindicat în numele membrilor săi;

e) informațiile prevăzute la art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) au obligația de a publica întâlnirile oficiale cu persoane terțe, care s-au desfășurat fără o planificare prealabilă, în termen de două zile de la data desfășurării acestora.

(9) Persoanele cu rang de demnitar din cadrul autorităților administrative autonome, prefectii, subprefecții și autoritățile administrației publice locale pot solicita înregistrarea în RUTI și pot publica întâlnirile oficiale cu persoane terțe, în condițiile prevăzute la alin. (3)-(8).

(10) Gestionarea RUTI se realizează cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), a Legii

nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, precum și a legislației naționale privind domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Art. 47¹². Programe de formare și perfecționare. (1) Persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) beneficiază, la momentul numirii în funcție și pe perioada mandatului sau exercitării funcției, după caz, de programe de formare specializată și perfecționare profesională organizate de Institutul Național de Administrație, în condițiile legii, pe teme referitoare la etica și conduita în exercitarea atribuțiilor.

(2) Cheltuielile aferente programelor de formare specializată și perfecționare profesională prevăzute la alin. (1) sunt suportate din bugetul autorităților și instituțiilor publice în care persoanele prevăzute la art. 47² alin. (1) își desfășoară activitatea.

Art. 47¹³. Consiliere. (1) Consilierul de etică, desemnat potrivit dispozițiilor art. 451 din prezentul cod, asigură îndrumarea persoanelor prevăzute la art. 47² alin. (1) din oficiu, la data preluării mandatului sau a funcției, și la cerere, pe toată durata exercitării mandatului sau a funcției.

(2) Îndrumarea prevăzută la alin. (1) se realizează prin:

a) informarea persoanelor prevăzute la art. 47² alin. (1) în legătură cu cadrul legal și metodologic aplicabil normelor de etică și conduită pentru membrii Guvernului, alte persoane care ocupă funcții de demnitate publică la nivelul administrației publice centrale. Informarea se realizează din oficiu și la cerere;

b) consilierea persoanelor prevăzute la art. 47² alin. (1) în legătură cu normele de etică și conduită privind cadourile, transparența intereselor în exercitarea atribuțiilor și programele de formare și perfecționare din cuprinsul prezentului capitol. Consilierea se realizează la cerere.

(3) Consilierul de etică are obligația de a păstra confidențialitatea cu privire la datele, informațiile și conținutul consilierii oferite în condițiile alin. (2) lit. b).

Art. 47¹⁴. Aplicarea normelor de etică și conduită altor categorii de personal. (1) Dispozițiile art. 47³-47⁶, 47¹⁰, 47¹² și 47¹³ se aplică corespunzător și personalului încadrat cu contract de muncă la cabinetele demnitarilor prevăzuți la art. 47² alin. (1) lit. a)-e), precum și consilierilor onorifici ai prim-ministrului sau ai miniștrilor.

(2) Prim-ministrul, ministrul sau conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului, după caz, pot solicita persoanelor pe care urmează să le numească în funcția de consilier onorific, precum și personalului care urmează să fie încadrat cu contract de muncă la cabinetele demnitarilor prevăzuți la art. 47² alin. (1) informații cu privire la orice tip de interese personale de natură să afecteze exercitarea cu imparțialitate a mandatului sau a funcției.

Art. 47¹⁵.^[1] Restricții la încheierea mandatului sau încetarea activității. (1) În cursul perioadei de reflecție prevăzute la art. 7¹ alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, persoanelor prevăzute la art. 47² alin. (1) și art. 47¹⁴ alin. (1) le este interzis:

a) să desfășoare activități profesionale, cu titlu remunerat sau neremunerat, pentru persoanele fizice sau juridice cu care instituția sau autoritatea publică a încheiat, în perioada exercitării mandatului sau a activității, raporturi juridice contractuale, în ultimele 12 luni anterioare încheierii mandatului sau încetării activității, ori să acorde consultanță acestor persoane, sub sancțiunea încetării de drept a contractului de muncă sau a altor tipuri de contracte încheiate cu aceste persoane în vederea desfășurării de activități profesionale;

b) să preia o funcție de membru al organului de conducere sau de supraveghere al unei întreprinderi publice sau al unei persoane juridice fără scop lucrativ, în sensul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, care a intrat în sfera sa de competență, în care aceste persoane și-au desfășurat activitatea în ultimele 12 luni anterioare încheierii mandatului sau încetării activității;

[1] Art. 47¹⁵ a fost introdus prin art. II pct. 2 din Legea nr. 189/2025.

II. Legislația administrativă procedurală

1. Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

publicată în
M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 190/2005** pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană (M. Of. nr. 1179 din 28 decembrie 2005), aprobată prin Legea nr. 332/2006 (M. Of. nr. 629 din 20 iulie 2006);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 189/2006** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 307 din 5 aprilie 2006);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 647/2006** referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 921 din 14 noiembrie 2006);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 65/2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (9) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 107 din 13 februarie 2007);
- **Legea nr. 262/2007** pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 510 din 30 iulie 2007);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 660/2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 525 din 2 august 2007);
- **O.U.G. nr. 100/2007** pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (M. Of. nr. 684 din 8 octombrie 2007), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 97/2008** (M. Of. nr. 294 din 15 aprilie 2008);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 797/2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 707 din 19 octombrie 2007), rectificată în M. Of. nr. 751 din 6 noiembrie 2007;
- **Legea nr. 100/2008** pentru modificarea alin. (1) al art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 375 din 16 mai 2008);
- **Legea nr. 202/2010** privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor (M. Of. nr. 714 din 26 octombrie 2010);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 1609/2010** referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 70 din 27 ianuarie 2011);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 302/2011** referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4), art. 17 lit. f), art. 20 și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 316 din 9 mai 2011);
- **Legea nr. 299/2011** pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 916 din 22 decembrie 2011), declarată neconstituțională, în ansamblul său, prin Decizia Curții Constituționale nr. 1039/2012 (M. Of. nr. 61 din 29 ianuarie 2013);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 1039/2012** referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 299/2011 pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 61 din 29 ianuarie 2013);
- **Legea nr. 76/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012), în vigoare de la 15 februarie 2013;
- **Legea nr. 187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012), în vigoare de la 1 februarie 2014;
- **Decizia Curții Constituționale nr. 459/2014** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 712 din 30 septembrie 2014);
- **Legea nr. 138/2014** pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (M. Of. nr. 753 din 16 octombrie 2014);

- **Decizia Curții Constituționale nr. 898/2015** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 148 din 26 februarie 2016);
- **Legea nr. 212/2018** pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative (M. Of. nr. 658 din 30 iulie 2018);
- **O.U.G. nr. 57/2019** privind Codul administrativ (M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 12/2020** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (6) și ale art. 11 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 212/2018, precum și a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 198 din 11 martie 2020);
- **Legea nr. 84/2023** pentru modificarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 294 din 7 aprilie 2023), rectificată în M. Of. nr. 362 din 27 aprilie 2023;
- **Legea nr. 102/2023** pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și pentru completarea art. 64 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 322 din 18 aprilie 2023);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 208/2025** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 11 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (M. Of. nr. 649 din 10 iulie 2025).

Cuprins

	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-6
Capitolul II. Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ _____	7-21
Capitolul III. Procedura de executare _____	22-26
Capitolul IV. Dispoziții tranzitorii și finale _____	27-31

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. I. Subiectele de sesizare a instanței^[1]. (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3)^[2] Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.

^[1] Denumirea marginală a art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 262/2007.

^[2] Alin. (3)-(9) ale art. 1 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 262/2007.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Recurs în interesul legii. A se vedea Decizia nr. 8/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 8.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. 1. Prin Decizia nr. 12/2015 (M. Of. nr. 773 din 16 octombrie 2015), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și a stabilit:

„În condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă, respectiv primarul, nu are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă, respectiv consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București”.

Notă. Legea nr. 215/2001 a fost abrogată prin O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ (M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019).

2. Prin Decizia nr. 74/2023 (M. Of. nr. 12 din 8 ianuarie 2024), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit: *„Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral cu caracter normativ nu poate solicita instanței anularea acestuia”.*

3. Prin Decizia nr. 88/2024 (M. Of. nr. 85 din 30 ianuarie 2025), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului – Lupeni – august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 49¹ alin. (1) lit. b) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului – Lupeni – august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit:

„Acțiunii în anularea noului certificat, astfel cum acesta este definit la art. 1¹ lit. b) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1412/2004, formulată de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, i se aplică termenul de decădere de 1 an de la emiterea actului prevăzut de art. 1 alin. (6) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

4. Prin Decizia nr. 357/2025 (M. Of. nr. 1016 din 3 noiembrie 2025), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (8) din Legea nr. 554/2004, a stabilit:

„Orice subiect de drept public are dreptul de a formula acțiuni în contencios administrativ obiectiv, întemeiate exclusiv pe încălcarea unui interes legitim public, astfel cum acesta este definit în art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004, numai în condițiile unei prevederi exprese în acest sens”.

Art. 2. Semnificația unor termeni. (1)^[1] În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *persoană vătămată* – orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) *autoritate publică* – orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

c)^[2] *act administrativ* – actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;

c¹)^[3] sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative;

d) *act administrativ-jurisdicțional* – actul emis de o autoritate administrativă învestită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială;

e) *jurisdicție administrativă specială* – activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale;

f) *contencios administrativ* – activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

g) *instanță de contencios administrativ*, denumită în continuare *instanță* – Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale;

h) *nesoluționare în termenul legal a unei cereri* – faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

i) *refuz nejustificat de a soluționa o cerere* – exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

j) *plângere prealabilă* – cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;

k) *acte care privesc raporturile cu Parlamentul* – actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul;

l) *act de comandament cu caracter militar* – actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

[1] Alin. (1) al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 262/2007.

[2] Lit. c) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 212/2018.

[3] Lit. c¹) de la alin. (1) al art. 2 a fost introdusă prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 212/2018.

m) *serviciu public* – activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public;

n) *exces de putere* – exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

o) *drept vătămat* – orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

p) *interes legitim privat* – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată;

r) *interes legitim public* – interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;

s) *organisme sociale interesate* – structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

ș) *pagubă iminentă* – prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t) *cazuri bine justificate* – împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ;

ț) *instanță de executare* – instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

Recurs în interesul legii. 1. Prin Decizia nr. 13/2015 (M. Of. nr. 690 din 11 septembrie 2015), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. f) și art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 94 și art. 95 din Codul de procedură civilă, a stabilit:

„Litigiile având ca obiect acțiuni prin care se solicită de către o direcție generală de asistență socială și protecția copilului obligarea unui consiliu județean sau local ori a unei alte direcții generale de asistență socială și protecția copilului la suportarea cheltuielilor de întreținere pentru persoane care beneficiază de măsuri de protecție prevăzute de Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența instanțelor de contencios administrativ”.

2. Prin Decizia nr. 16/2016 (M. Of. nr. 110 din 9 februarie 2017), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1, art. 231 și art. 278 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 55 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit:

„Prevederile Codului muncii se aplică raporturilor juridice dintre primar/viceprimar și unitatea administrativ-teritorială, dacă legi speciale nu conțin dispoziții specifice, inclusiv după încetarea mandatelor”.

Notă. Legea nr. 393/2004 și Legea nr. 188/1999 au fost abrogate prin O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ (M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019). Pentru textele corespondente în prezent, a se vedea art. 231 și art. 536 din Codul administrativ.

3. A se vedea Decizia nr. 1/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 10.

4. A se vedea Decizia nr. 25/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 8.

5. A se vedea Decizia nr. 8/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 8.

6. A se vedea Decizia nr. 25/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 8.

7. A se vedea Decizia nr. 28/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 5.